

НА ПЕРВЕДОДНІ

ч. 1

КВІТЕНЬ

ВОСКРЕСІННЯ

1947.

ДЛЯ РОЗП'ЯТИХ - ВОСКРЕСІННЯ!

Маловірам і вбогедухим здавалося, ніби неправду пророкували за Вчителя, за Месію, що він по розп'ятті в третій день воскресне. Ба, що більше - вони були, через свою малодушність, певні, що з розп'яттям Його - розп'яті і пропали навіки Він і Його наука. Його наука - ця велика ідея перемоги любові, правди, справедливості між братами.

А сталося так, як статися мало.

Воскрес Він, навіки перемогла Його Євангелія, щоб, воскресивши, віру в людини, примусити її жити й діяти за вказівками Його науки.

І нині, як не раз - розп'яті, гнані, в одчаї, в розпачі, кажуть, роздирані сумнівом: "Чи воскреснеш, розпинана Правдо й Науко?"

І нині, як не раз, наші земляки, розсипувані, розбиті, зчорнілі, з долу життя долі кличуть: "Коли воскресне Твоя наука і в нас?"

І нині, як не раз, мільйони наших братів і сестер по всіх-усюдах, у твердому, нерівному змаганні за втілення Його науки в життя, дигляться в основи Його закону і виборюють здійснення Його заповітів.

Вони ж бо пересвідчені в тому, що воскресне це щось доггождане, окуплюване кров'ю мільйонів Його подвижників. Щось таке, до сліз дороге, величне, наше...

І коли приходить річниця Його воскресіння, то ще більше надійна стає воскресла віра нашої спільноти в її призначення, в її щасливу долю, в її успіх та перемогу.

І як вимовлятимеш "ХРИСТОС ВОСКРЕС!", то вслухайся, і почувеш той самий привіт і відповідь мільйонів з усіх-усюд тієї Христової нації: "ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!" - і воістину воскресне наша доля!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! - ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНСЬКА ПРАВДА!

родів - від синьої давнини до сталеві сучасності, і це буде в атомовому завтра.

Для українства еміграція є тим помостом, на якому проходитимуть взаєморозуміння та взаємодіяння в духовому, політичному і господарському змісті України з Європою; вона буде тим вікном у живу, здорову, прогресивну Європу. Україна своїм положенням та природою своїх громадян була завжди невідривною частиною Європи. Була і є зараз скарбницею найвищих вартостей, за які йде під сьогоднішню пору змаг між Окцидентом і Орієнтом.

Н а п е р е д о д н і зобов'язує нас в основному до наполегливої праці над вивершенням сили духа і знання, які завалили б на формуванні у нас, тут, і на Землях.

Н а п е р е д о д н і каже бути вірним заповітам тих людей, які лежать у нашій землі, або залишилися в рідних сторонах.

Н а п е р е д о д н і - це безустанна праця, стійкість у громадських засадах, чіткість у веденні та вияві себе.

Дорогий Читачу! Перед Тобом знов один із журналиків, писаний нашою мовою, для здійснювання духових і громадських еміграційних цілей нашої зони.

Розуміємо значення та роль наших політичних партій. Та думаємо, що вони дійсно стануть на висоті завдань. Але наш журнал є речником громадських кіл, які прагнуть взаєморозуміння, взаємотолеранції, взаємодії на полі, на якому зійтися треба всім - це поле життя і інтересів нашої громади.

Цей скромний журнал хоче стати трибуною для свого терену, на якій увиднялися б духові вартості наших людей та пляни громадської роботи, які в здійснюванні дали б змогу провадити дружню, спільну роботу.

І справді, багато з нас, перебуваючи на чужині, на Заході, не розуміють, не виривають із нього того, що є основне для нас, а живуть охланом, за бортом життя, поза вириванням дій.

Н а п е р е д о д н і вимагає від нас громадського та політичного вироблення, особистої та суспільної культури, вічно формуючої думки та гідної дії.

Стоїмо напередодні певного вирощення повної, здатної до відповідальних, історичних дій, нації.

Стоїмо на передоднях вивершення й долі нашої скитальщини.

Перед нами дні хоч важкі, але повні надій на перемогу нашої правди.

КОЛИ НА ПЕРЕДО-ДНЯХ БІРА - В ПЕВНИХ ДНЯХ ПРИЙДЕ ВОСКРЕСІННЯ!

КОВАЛЬСЬКИЙ.

П О Л І Т И Ч Н І Н О В И Н И

= ДЕ ГОЛЬ ПРОМОВЛЯЄ... По довгій мовчанці, на арену французького політичного життя знову виступив генерал де Голь. Він їздить по Франції й виголошує до тисяч народу промови. Востаннє, після промови в Бріневалі, виступав він у Штрасбурзі 7 березня з нагоди 2-ї річниці звільнення Альзасії. В присутності американського амбасадора і багатьох генералів, при наявності 60 тисяч французів, закликав де Голь до єднання перед обличчям великих зовнішніх та внутрішніх труднощів. Він дякував американському воєнці за пролиту, в ім'я свободи, кров. Промову закінчив знаменними словами:

"Якби колинебудь якась нова тиранія загрожувала мирові Європи, чи світу, Америка і Франція будуть усяким можливим і рішучим способом протиставитися..."

= "ДІЯТИ, ПОКИ ЧАС..." Останню промову Трумана коментують світові політичні кола, як дальший крок нової політики США. Труман сказав: "...Пристосування до нової концепції нашої світової відповідальності в такий критичний період національного життя, природньо дуже тяжке. Ми - народ, який так дуже любить свою свободу, а також визнає ту саму потребу іншим народам..."

"...Ми були свідками, - говорить далі президент Труман, - як починалася і ненадійно діяла агресія. Як сильніший нападав на слабшого... Треба йти тим народам на допомогу, яким ззовні загрожує втрата свободи. Помагати тим народам - значить підтримувати Організацію Об'єднаних Народів. Тому треба діяти, поки час..." - закінчив цю свою промову американський президент.

= СПІПА ВУЛИЦЯ, ЧИ РОЗРИВ... М о с к в а. Спікер лондонського радіо коментує дотеперішні висліди московської конференції, як дуже мало-надійні. Він каже, що у всіх колах на нарадах панує великий песимізм. Всі дебати провадилися в нереальній атмосфері.

Однією з останніх справ була справа остаточного затвердження границь Польщі. Міністри американський і англійський стали на становищі, що конференції в Ялті й Потсдамі не вирішували остаточно про границі Польщі, а тільки тимчасово віддавали деякі землі під польське адміністрування.

Молотов спротивився цьому, і, обговорюючи західні кордони Польщі, сказав, що це - справа миру всієї Європи. "З прилученням тих земель, раз назавжди кінчається німецький "дранг нах остен". Це добре розуміють теперішні німецькі політичні мужі, тому зрозумілий і протест одного з німецьких визначних діячів - Шумахера".

Польський коментатор радіо заявляє в тій справі, що все громадянство і преса прийняли заяву Беріна з обуренням. "Відзискання нових земель, - каже польський коментатор, - це підстава добробуту і розбудови великої нової Польщі. І вже пішли перші кроки... За тих два роки переселено до Німеччини 3,5 мільйонів німців, а поселено 4 мільйони поляків. За той час відбудовано 80% знищеної німцями продукції..."

= ВІЙНА В КИТАЇ РОЗГОРЯЄТЬСЯ... Чан-Кай-Шек у весняній офензиві здобуває все нові успіхи. Останнім успіхом було здобуття Ечану - комуністичної столиці Китаю. Національні війська посунулися понад 100 кілометрів на північний схід від столиці.

Недалеко від Тіен-Тсін-гу дійшло до поважнішої зутички між американським військом і комуністами, які напали на склади зброї. Всі збройні американські частини перейшли з національними військами до очищувальної акції.

Московське радіо атакує Америку, що вона не додержується постанов трьох щодо Китаю. Своєю допомогою (понад 4 мільярди дол.) США спричиняє і сприяє домашній війні. Потім США поробила численні літунські бази в Китаї, перешколила, від часу капітуляції Японії, коло 40 дивізій піхоти і одну панцерну національну частину. "Америка; - сказав скіпер московського радіо, - спричинила також зірвання переговорів Чан-Кай-Шека з комуністами".

-eeeeeeeeee-

"ЩО МОРАЛЬНО - ФАЛЬШИВЕ, ТЕ НЕ МОЖЕ БУТИ
ПОЛІТИЧНО ТА ГРОМАДСЬКО ПРАВИЛЬНИМ..."

Глядстон.

НАПЕРЕДОДНІ - ЗДІЙСНЕННЯ НАШИХ ЗМАГАНЬ -
ЗОБОВ'ЯЗУЄ ШЛЯХ:

ХРИСТИЯНСЬКОЇ МОРАЛІ,
НАЦІОНАЛЬНОГО СОЛІДАРИЗМУ,
НАРОДОПРАВСТВА.

БО ЦЕ - ШЛЯХ НАШОГО ЩАСЛИВОГО ЗАВТРА.

ної будови. Головні представники тих рухів - це Пікасо, Брак, Грі, Матіс, Леже, Лот. У багатьох із них природа, як така, перестає існувати, і вони оперують абстрактними елементами геометричних форм.

3. Так звані "дикі". Вони вийшли з синтези обох вищезгаданих напрямків. Головне для них - колір, як основний будівний елемент картини. Їх визначає сильний декоративізм. Головні представники того напрямку - це Матіс, Вляменк, трохи Дерен, декоративний Ван Донжен.

4. Постімпресіоністи довели до останніх висновків малярство своїх попередників - імпресіоністів. Їх головна ознака - культ фарби, з деяким нехтуванням форми рисунку. Представники цієї групи - це Вюар, Бонар і Сіняк, що майже по-науковому розщеплює барву на основні спектральні тони веселки, і так добивається особливих кольористичних ефектів.

5. Примітивісти - виводять свій родовід від Анрі Русо. Вони стоять осторонь будьяких шкіл, визначає їх схильність до декоративізму, наївність у віддачі природи, але й велика ширість та безпосередність її сприймання. Близько сюди стоїть маляр паризьких вулиць і завулків Утріло.

6. Надреалісти, або "сюрреалісти". Це найновіший, дуже оспорюваний напрямок. Як видно з самої назви, надреалісти хочуть знайти світ позареальний, надприродний, світ позасвідомості. Йдуть вони до того двома шляхами: або дають у картині композиції перетворених речей (напр., людина=дерево, людина=машина), або чиюто абстрактні форми. Напрямок цей часто вироджується у звичайну погоню за сенсацією, як це можна було бачити на картині Сальвадора Далі.

Такі основні напрямки нового французького малярства. Існує це одна загальна "Паризька школа", яка рівною мірою користується з досвіду всіх течій і дає більш урівноважене малярство, в дусі більш тенденційного французького смаку і міри. До цієї власне синтетичної школи належна більшість наших мистців у Франції - Грищенко, Андрієнко, Глущенко, Хмельюк та інші.

З французьких майстрів, виставлених на виставці, деякі брали участь на українських виставках у Львові в Національному музеї, а деякі з них, що мають свої академії, як Леже і Лот, мали й досить численних українських учнів.

Взагалі, зв'язки нового українського малярства з французьким дуже сильні, і тому тим цікавіше було зустріти згадану виставку.

ІСНУЄ ВІДВАЖНІСТЬ, ЯКА, ХОЧА Й НЕ МОЖЕ СПАРТИ, АТЕН І РИМУ ПОСІСТИ, ПРОТЕ, Є НЕПОХИТНОЮ, ПАЛКОЮ ПІДПОРОЮ МИРУ.

Йоганн Пауль.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

УПА ВБИЛА ПОЛЬСЬКОГО МІНІСТРА

ВАРШАВА. За повідомленням варшавського радіо, у п'ятницю 28.3. ц.р., о годині 10-й ранку, згинув між Сяноком і Балигородом, у бою з Українською Повстанчою Армією, заступник польського міністра оборони, генерал Кароль Сверчевські, що того дня відбував там інспекційну поїздку.

Польський уряд ухвалив збудувати загиблому міністрові і воюючому на місці бою під Балигородом пам'ятник, а в усьому терені провести очищувальну акцію проти "українських терористів".

Убитий генерал Сверчевські був відомий під прізвиськом генерала Вальтера, як командувач дивізії в громадянській війні в Іспанії проти генерала Франка. Мав він високі відзначення: польські, еспанські, советські, чеські та югославські. По програній польсько-німецькій війні, він перейшов на бік Советського Союзу, де й працював у червоній армії до кінця останньої війни. ("Час" 6.4.47).

ГОЛОД І НУЖДА

(УПС). У всьому ССРСР. - у всіх, без винятку, республіках - панує голод і нужда. Зокрема це видно в Україні, де, в наслідок минулорічної посухи, становище дуже загрозливе. На Західню Україну приїздять по хліб з усіх областей Росії. На терені Росії працюють робітники, насильно забрані з інших республік. Вони пишуть, що зайняті на фабриках воєнної промисловости, бо іншої там немає.

БОРОТЬБА ЗА МОЛОДЬ...

(УПС). На Західньо-Українських Землях іде боротьба за організування комсомолу. Ці заходи дали деякі успіхи лише по містах. Там змушено молодь насильними способами - вступати до комсомолу. З молоддю сільською агітатори мали більше клопоту. На мітингах їх зустрічали насмішками й свистом, а часом і били агітаторів.

Треба згадати, що сільська молодь знаходила підтримку в цій справі з боку українського визвольного руху.

ХАРЧОВІ ПРИДІЛИ І ЦІНИ

(УПС). На Україні є тепер чотири категорії харчових карток. Першу одержують старшини армії, поліція і всі урядовці НКВД та їхні родини. В другій групі - професори університету й художники, потім ідуть урядовці і, нарешті, всі інші.

У Львові на картки третьої категорії одержується: 400 грамів хліба на день, 1.400 грамів м'яса на місяць, 800 грамів масла на місяць, 400 грамів цукру та 4 клгр. борошна на місяць.

Ціни в державних крамницях у вільному продажу: 1 клгр. хліба 20 рублів, 1 клгр. масла 180-250 рубл., 1 клгр. м'яса 50 рублів, 1 клгр. борошна 45 рубл.

Черевки - 1.500 рублів, сорочка 500 рубл., убрання 5.000 рубл. А заробляє урядовець пересічно 600 рублів на місяць, військовий старшина - 1.000 - 1500 рублів на місяць.

МИР. СЛАВИЧ

ПОДОРОЖНІЙ НА БЕЗДОРИЖЖІ...

В "Українській Трибуні" з дня 20 березня 1947 р. № 20/44 появилася стаття "Українці у французькій зоні", зазначена "від власного кореспондента "У.Т". - автор п. Подорожній.

Стаття своїм форматом і змістом мусить звернути увагу кожного читача. І по прочитанні, в уяві виникає картина жахливого життя української еміграції у французькій зоні.

Автор згаданої статті - мабуть крайній песиміст. Ні в якому разі не хоче бачити найменшого проблиску організаційного і суспільного життя, не бачить ні одного вартісного інтелігента. Коротко засуджує загальний стан на "жалюгідний, та більше, як кволий". Квітуючий свій стиль переплітає часто добірними, не дуже поміркованими, як на зрівноваженого журналіста-кореспондента, висловками, а своє збурення і злосливість проявляє, прикрашуючи знаменні слова знаками наведення.

А вже найбільше дісталось українським інтелігентам. Вони, що "попали в апатію інертності, поза пасивним шуканням хліба, запереченням національної і людської гідності, і т. д., і т. д. - це інтелігенти лисячої натури" (!!). Вони (інтелігенти) відчують панічний страх перед друкованим словом, а газету одержують лише з рук напівписьменного робітника... (Що ж тоді той напівписьменний робить з газетою? - Примітка власна. До речі: у нас є всі газети американської зони, а "У.Т". має численних читачів і передплатників саме серед інтелігенції). Потім приходить на чергу "упадок моральності, пияцтво і т. д." Закінчує автор одинадцятьма точками "прекрасних" порад - як зарадити цьому лихові.

Стаття викликала серед українського загалу французької зони обурення і затривоження. Прочитавши таку річ, кожний мусить спитати: що це? Наклеп? Спроба розбиття? Чи остаточне обезцінення і підірвання праці Краєвого Представництва й інтелігенції?

Автор, звітуючи до такої поважної газети, як "Українська Трибуна", мабуть не задумувався про можливість промаху: впровадження в облуду редакції й громадянства поміщенням незгідних із правдою вісток. Наперед треба перевірити "інформаторів", їхні заміри і ходи. Шойно тоді приступати до діла. В іншому випадку насувається питання: чому й куди націляється п. Подорожній?

Але дивно, чому не звернувся автор по інформації до Краєвого Представництва, як компетентного в тих справах чинника? Чому не звернувся до Української Католицької і Православної Церкви та не познайомився з їхніми заходами й зусиллями на нашій зоні. А були такі, але, на жаль, безуспішні. Якщо автор так дуже познайомлений з нашими відносинами, то й знає про поїздку о. Адміністратора Вояковського до Головної Квартири Баден-Баден; знає про всі висліди й відповіді на всі порушені там справи. Пощо тоді потіти над вимудровуванням тих одинадцяти точок?

В іншому місці своєї "нещасної" статті автор подає міт про тисячні маси українців у північній частині зони. Де це є? Хто це бачив? Пощо ті хворобливі гіпотези?

Далі автор із статистичною докладністю каже, що 30% українців бояться розмовляти українською мовою. І, на нашу думку, тут саме й лежить найбільший прогріх автора. Маючи такі "вірні" дані, не подасть їх до відому Краєвого Представництва, або ще краще - не запряжеться сам до роботи, чим зробив би напевне багато ворисніше діло, ніж писанням подібних речей. Ми не переборщуємо, коли скажемо, що кожна гартісна людина, кожний охочий до праці інтелігент іде за наших умов і за нашої чисельности "на вагу золота". Краєве Представництво бореться з браком людей для праці на нашій зоні. Майте прекрасну нагоду, пане Подорожній, братися за діло, твердо і реально працювати для корисної справи. Киньте фантазію і "паперований патріотизм" - цим, іще ніхто нічого не збудував.

І, нарешті, ще відносно відповідальности за північну частину нашої зони - це відповідальність усієї нашої еміграції! Доступ на ті землі багато кращий має американська зона (хоч би Ашафенбург), ніж кілька інтелігентів полудневої частини, яких ділять довгі сотні кілометрів.

В наслідок наведеного вище ми, як ті, що живемо в тих "жалюгідних відносинах", відчуваємо обов'язок - в ім'я правди та оборони тяжкої і незручної праці в таких невідрадних відносинах, як веде Краєве Представництво, дещо вяснити.

Це правда, що організаційний рівень українського життя у Французькій зоні незадовільний. (До речі: де він задовільний? У Мюнхені, наприклад, і в його околицях живе біля 4 тисяч "приватників", дотепер ще організаційно неоформлених. Така сама трудність існує й у нас, бо ми опираємось виключно на такий елемент; таборів майже взагалі немає). Це не означає, що в тому напрямі нічого не зроблено. Навпаки! Якщо б авторові було відомо, в яких умовах працює Краєве Представництво, або ще краще - коли б він сам спробував того добра, відхотілося б йому писати подібні небилиці, бо й не мав би навіть часу на те.

І зайво було б на цьому місці писати, давати докази - що і як робиться. Це не вважаємо за доцільне, бо наші сторінки не служать інформаціями непокликаним чинникам. Але...

Чи пановний автор, пишучи свої рядки, вистудіював елементи системи, де ми живемо? Елементи системи, які являються безоглядними і принциповими в можливостях організування життя не тільки українців, а й усіх Ді-Пі. І серед тих складних позицій всі здорові українські сили нашої зони, без огляду на політичні переконання і партійну приналежність, запряглися спільно тягти цей важкий віз сьогоднішнього часу. Дасться це нелегко. Бувають круті дороги, похилі. Всі ми - старші і молоді - спільними зусиллями творимо послідовно і вперто ті буденні, дрібні речі, які, однак, в наших відносинах і за такої кількості, як нас є, являються для нас справами великої ваги і конечности. Ми не криком і славою промощуємо собі дні нашої емігрантщини.

Тим часом, п. Подорожній опреділив себе на дуже вигідне становище. Сідає спокійно за стіл і пише... Робить себе народнім учи-

телем, оборонцем, позбавленої опіки, емігрантської маси, і суспільним демагогом у бичуванні української інтелігенції. Відбирає своїм знайомим, а може й незнайомим старшим людям, з великим досвідом і капіталом праці, те, що вони з трудом укладають в основи еміграційного існування. Безприкладно, спільно з ворожими нам силами, підриває авторитет і довіря до нашого проведу та утруднює працю. За що б'є їх п. Подорожній?

Почерками часто вживаного публіцистичного стилю, автор ставить себе на загальну практиковану позицію самобичування. Виходить, як чинник, який безвідповідально роз'їдає принципи національного солідаризму, ламає в основах те, над чим працює сьогодні, навчене сумним досвідом минулих літ, усе українство.

І, якщо б такі панове Подорожні хотіли в нас гуляти, то хай будуть приготовлені на відправу всього громадянства. Це відправа з позиції, з якої прийде українська відбудова: консолідація всіх сил для корисної співпраці.

Ми не думаємо провадити полеміки в тому напрямі. Ми не покликані до того і не маємо таких великих амбіцій. Ми лише в ім'я твердої і дуже важкої нашої громадянської рації. Не тієї, що політикує, чи хоруг такю бути, а тієї, що в кожних обставинах робить усе, що дається зробити: для здорового збереження української еміграції.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ НА СКИТАЛЬЦІНІ

+++++

МЮНХЕН. 21.2.47 р. відбувся загальний з'їзд ГУПРади в Мюнхені. В своїх важливих і діловитих нарадах, з'їзд порушив цілий ряд необхідних справ, зв'язаних із переселенням. В резолюціях наради читаємо:

"Проблема переселення є складовою частиною цілості української проблеми, залежної від загальної міжнародньої ситуації; тільки наша найбільша активність і зорганізована єдність може забезпечити нам вплив на наше становище..."

АВГІСБУРГ. Підготовка до загальних зборів ЦПУЕ. Намічені на кінець березня, збори відкладено на найближчий час. Вони вже тепер примусили громадянство до великої підготовчої роботи, бо подадуть основи, вирішні у всіх проблемах організування нашого еміграційного життя.

"УКРАЇНЦІ ВЧАТЬСЯ". Так заявив один чужинецький представник міжнародньої харитативної організації, відвідуючи табори й осередки української еміграції. Він зазначив, що побіч численних студентів на рідних високих школах, як УТГІ та УВЕС, багато українців студіюють на німецьких університетах. Українські студенти своєю солідністю і працею вибиваються на перше місце серед студентів інших національностей.

ФРАНКФУРТ. Тут відбулася дня 17 березня ц.р. конференція всіх ліцензіантів і начальних редакторів української преси в американській зоні. Всі зібрані вирішили, кожний своїм словом і підписом, встановити та зберігати між собою тривке лояльне пресове порозуміння. В

другій точці постанов читавмо: "...Не зрікаючися своєї політичної платформи, зобов'язуються у пресових органах не нагадати на фізичні особи, зберігати толеранцію щодо своїх політичних противників... і тримати тон політичної полеміки на високому етичному рівні".

З радістю й надією вітаємо цей почин. Це дає запоруку на майбутнє, бо наша консолідація пройде там, де є консолідація духовна. Ми цілком погоджуємося з словами одного з присутніх: "...Українці багато краді, ніж замі про себе не раз думають; треба тільки, щоб вони хотіли лиш це добро в себе бачити і його наверх видобувати".

ГАННОВЕР. У к р а ї н с ь к и й м и р. - Відомі сумні події, зусиллями державно думачих і відповідальних діячів, зліквідовано. Тут ще раз зазначилася живучість прогресивних, поступових сил нашого народу.

До наших рук дісталася з англійської зони чергове число "Нашої Пошти", яке своїм змістом і редакційним оформленням справляє позитивне враження. Так само там переорганізовано СХС, як довідуємось із сторінок цього видання, під проводом дир. Мирона Луцького.

МЮНХЕН. Тут відбувся 22 й 23 березня ц.р. Перший Конгрес Спільки Української Молоді. В нарадах порушувано цілий ряд актуальних світоглядових, національних та інших питань. Прийнято й ухвалено програму і статут СУМ.

Між резолюціями читавмо: "...Вважаючи, що здобуття УССД залежить передовсім від нашої внутрішньої готовости, СУМ мусить широко розгорнути політично-виховавчу роботу... в душі українського традиціоналізму і безкомпромісової боротьби за свою Державу".

-еєєєєє-

В С І, Я К О Д И Н

-++++++-

Нас усіх муляє думка - що далі? Це питання перед усіма народами, що на возі й під возом. Нам таки найближче є - що буде далі з долею нашої Батьківщини, а дуже пекуче - що буде з долею нашої скитальщини?

Саме в цих проблемах подали своє становище наші дорогі гості: Голова Українського Допомогового Комітету в Лондоні, сотник П а н ч у к і уповноважений на англійську зону в справі переселення та організації життя українських ДП на чужині, директор Я р и м о в и ч.

П. Директор Яримович сказав:

"Всі майже українці-скитальці опановані одним питанням і бажанням - переселитися великими групами, щоб зберегти свої національні прикмети. Ці наміри дуже добрі, але вони фантастичні і майже нездійсненні. А тому кожному українцеві, що думає переселитися у якийсь край, потрібно знати про ті умови, які висуватиме нова природня батьківщина. Демократія в країнах, підпорядкованих державному укладові Америки й Англії, багато чим різниться від західних держав. Людині гарантовано повну свободу, але не в абсолютному розумінні цього слова. Державний лад вираляє терпимість до всіх громадян, доки вони не пе-

реступили меж, за якими починаються дії, спрямовані проти спокою держави.

Нова іміграція не повинна клопотатися, чи можна мати в нових місцях свої школи, церкви та інші національні культурно-освітні установи й організації. Треба пам'ятати, що кожна держава сподівається, що імігранти принатуряться до вимог і обставин тієї держави. Отже, найперше завдання нової іміграції - вивчити умови й пристосуватися до вимог життя тієї країни, куди пойдуть імігранти. Вивчити мови. Діти в державних школах набудуть нових знань, фахів, вивчать мови; набувши горожанство, при добрій поведінці, можна буде відкрити приватні школи, церкви, та інші національні організації. На початку життя старі емігранти не мали своїх рідних шкіл, а тепер вони мають. Умови життя старої еміграції були набагато важчі. Кожна країна хоче, щоб люди ставали її громадянами. Але асиміляції не треба боятися. Хіба на рідних землях не асимілювались українці, коли вони свої особливі інтереси й добробут ставили вище за національні? Тим більше в чужих країнах можливість або неможливість асиміляції цілком залежить від індивідуальних якостей людини.

Поселюватись невеликими групами легше, бо тоді цим групам можна врости серед старої еміграції. Вона допоможе новим переселенцям за океаном. Стара еміграція не мала ніде цього, вона була самотня, але не асимілювалася.

Одна розв'язка для українських ДП - емігрувати. Але всюди потрібно бути готовими до фізичної праці. І в короткому часі можна стати на власне забезпечення. Отже, не чекати масової іміграції великими групами, а імігрувати за перших сприятливих можливостей.

Що станеться із старшими? Опіку над ними переймуть нові організації та діяльна праця старої заокеанської еміграції.

За досить короткий час можна збудувати нормальне життя в умовах повної свободи. В цьому рішають не самі гроші, а індивідуальні особливості людини. За п'ять років більшість із імігрантів зможуть набагато зрівнятися із старою еміграцією за океаном. Отже, немає жодних причин заломлюватися на душі. Насильної репатріації боятись немає чого - вона виключена. То вже є минуле. А праця навіть тут, у німців, хоч тяжка й зле оплачувана, творить добру думку про українців, як працюючу націю.

Повний реального об'єктивізму був виступ Голови Українського Допомогового Комітету в Лондоні, сотника П а н ч у к а. В своєму слові сотник Панчук підкреслив, що справи скитальців стоять на добрій дорозі. В Канаді українці тієї думки, що в швидкому часі в Європі надій на кращу долю немає, а тому потрібно шукати нової ґирої ниви для посіву нового життя. На цій ниві розбудувати життя не тільки для себе, а на користь нашої загальної справи.

Треба здобути багатство. Виховати й створити своїх сильних, досвідчених, авторитетних мужів. В Європі на це немає ніякої надії. За океаном є більші можливості стати на міцний ґрунт. Не треба боятись ні Аргентини, ні Філіпін, ні будьякої іншої країни, бо при глибокій свідомості і щирій праці ми ніколи не пропадемо і для себе, і для батьківщини.

Ми всюди повинні довести, що ми є, які ми є, а не такі, як себе кличемо і підносимо. В Америці відіграють роль не титули доктора, магістра, генерала, меценаса чи сотника, а індивідуальні особливості, вдача, ініціатива та здібності людини. Там буває, що доктор має сад і працює в ньому, а сотник замітає вулиці. А поза всім в Америці всі - містери.

В Америці видається понад кілька десятків часописів, але більшість із них має 4 - 6 сторінок. А деякі з чотирьох ліцензованих часописів в американській зоні мають до 30 сторінок і мало не кожна стаття перетворюється на цілий меморіал. А чому це так? Тому, що ми, українці, не вміємо економити дорогого часу, не прагнемо в стислих формах відбивати широких потреб нашого життя, де б читач за короткий час міг бути в курсі справ місцевих, національних і світових подій.

Часто ми в своїх бажаннях відхиляємось від реальної дійсності і цим себе вводимо в оману щодо швидкого здійснення своїх надій. Переоцінюємо можливості УПА в умовах сьогодення і безоглядно гукаємо: "Душу й тіло ми положим..." Всяку боротьбу треба панувати. Без боротьби дійти до мети неможливо. Але до цього треба ставитись тверезо. Мало віддати "душу й тіло". Нам не трунів потрібно, а живих, конкретних, свідомих, відданих та ініціативних борців і працівників у щоденному нашому житті у всіх кінцях світу на користь національної справи. Нам потрібно знати і розуміти, де кінчається наше внутрішнє життя, а де починається зовнішнє.

Перед світом ми повинні стояти всі, як один, одна ціль, спільна мета, одна якість.

У внутрішньому житті ми повинні дійти до повної консолідації в усіх питаннях, досягти одноцільності. Мусимо стати перед світом єдиним фронтом і під цим кутом провадити всю нашу роботу. Позитивне, що нова еміграція знає і розуміє, хто вона є. Звіт мусить довідатись і переконатись у тому, що ми є, які ми є.

Потрібно не на урочистих зібраннях, а в щоденному житті забути, що є лемки, волиняки, галичани, наддніпрянці, греко-католики, православні й інші. Ми повинні дійти до повної одності. В кожній речі - писанці, гагілках, у пресі і в праці. Ми повинні показати, хто ми, яка в нас якість. Без цього розвіємось по світу і... загинемо, як національна окремішність.

(За "Неділю").

-еєєєєєє-

Ф Р А Н Ц У З Ь К А З О Н А

ВАНГЕН. На початку лютого відвідав французьку зону, у своїй поїзді по Німеччині, Др. Володимир Галан - Голова "Злученого Американського Українського Комітету". Закеанський гість затримався в Ліндау і Вангені, звідки 3 лютого поїхав до Головної Квартури Баден-Баден.

ВАНГЕН. В другій половині березня ц.р. гостив у французькій зоні о. Візитатор і Адміністратор Греко-Католицької Церкви, Николай Вой-

ковський. Достойний Гість об'їздив усі більші осередки нашої зони, відправляючи Богослуження.

20-го березня о. Адміністратор відбув у товаристві нашого представника ряд конференцій у Баден-Бадені. Одним із вислідів тих розмов було одержання дозволу на побут трьох священників греко-католицької Церкви на терені північної окупації. Отже, наладжано постійну релігійну опіку над тисячами наших братів на тому терені.

ВАНГЕН. Пам'ять Великого Поета Тараса Шевченка відсвятковано всюди дуже урочисто академіями і святочними рефератами. Замітніші належить відзначити у Вангені, Бібераху, Кіслегу, Фрайбурзі і Бецнав.

ЗАУЛЬГАУ. Тут відбулася виставка народного мистецтва всіх Де-Пі, влаштована місцевим ТІМ-ом УНРРА. На першому місці - найкращими і найчисленнішими експонатами - відзначилися естонці. Українське мистецтво було представлене вишивками з майстерні Вангену та кількома рисунками.

ВАНГЕН. 22 березня ц.р. відбувся концерт з участю українського хору та балету з Равенсбургу. Крім численної української публіки, імпреза згуртувала чимало французьких і німецьких гостей. Хор насправді не має надзвичайних голосових сил, але впорався із своїм завданням добре. Зате балет виказав себе на дуже високому мистецькому рівні і залишив дуже корисне враження.

-+++++-

З ЧУЖОЇ ПРЕСИ

АНТИСЕМІТИЗМ В ССРС...

(УБІ). Палестинська газета "Гедашот Герю" пише: "Антисемітизм глибоко вкорінений серед мас, навіть молодого покоління, вихованого вже більшовиками. Замість назви "жид", уживають "Абрашка"... Правда, влада бореться з тим, але в практиці існують різні обмеження для жидів: до дипломатичної служби приймають лише представників народних республік, наслідком чого для жидів нема місця. Так само культ Богдана Хмельницького в літературі й фільмах може допровадити до зросту антисемітських почувань мас...

Люди намагаються творити сильні осередки, створюється жидівська атмосфера; майже зовсім зникли мішані подружжя.

ТУРЕЧЧИНА ПРОТИ КОМУНІЗМУ

(УБІ). А н к а р а. Газета "Летвал дю Соар" подає, що в той час, як іранське військо досягло кордонів Советського Союзу, поклавши край просоветському режимові автономного Азербейджану, турецький уряд з того часу гжив заходів проти комуністичної пропаганди. Переведено арешти, розслідування, та заборонено провадити нелегальну комуністичну роботу.

Повідомляючи про ті події в Туреччині, французька комуністична газета Л'Юманіте називає заходи турецького уряду надзвичайно брутальними і антидемократичними.

РЕВОЛЮЦІЙНІ ТЕЧІЇ В СХІДНІЙ УКРАЇНІ

(УПС). Американська газета "Нью-Йорк Таймс" повідомляє, що в полудневій частині Східної України розвивається сильний проти-большевицький рух. Наприклад, недавно спалено голосу кіндрову ко-муністичної партії в Одесі. Кореспондент згаданої газети каже: "Україна завжди була націоналістичною. Вона ніколи не була вдово-лена з влади Москви. Українці переконані, що вони культурні і за ро-сіян. Намагання Росії, щоб Україна була заступлена, через скремого представника в ООН, має на меті не тільки одержання більше голосів, а й задоволення національної гордості України".

УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ

(УПС). Голландська газета "Новий Стандарт" подає статтю, в якій читаємо:

"На Україні під теперішню пору ведеться завзята партизанська війна, бо 40 мільйонів населення цієї країни - не росіяни, і не хо-чуть ними бути. Советська пропаганда накидається на тих борців сво-боди знаними словами їхнього лайливого словника і називає їх "те-рористами і фашистами". Ці очеркнення дуже часто вживає зле інфор-мована світова преса. Ці блуди робили і ми не раз. По розмові з од-ним провідником українського визвольного руху, ми хочемо на цьому місці спростувати і вияснити ті речі", - закінчує кореспондент гол-ландської газети свою статтю.

-++++-

В ЧОМУ СИЛА ФРАНЦІЇ

"Нувель де Франс" (27.П.1947) подає нотатку: "Єдність дає силу - це велика наука, яку демократія IV-ї Респу-бліки винесла з другої світової війни. Дискусії, що є неминучою озна-кою кожної демократії, могли б видаватись прихильникам тотального режиму ознакою розбиття; очевидно, вони можуть у тому напрямі виро-дитись. Але якщо навіть такі дискусії виявляють різні протиріччя, що їх не бракує в сьогочасній Франції, зазначітій порядкуванням воєн-ної спадщини, то ті чотири промови, які виголосили французькі держав-ні мужі останньої неділі, доказують, що французький нарід є з'єднаною нацією".

Далі вчисляє газета, що це за промови. Отже, говорили: Моріс Торез генеральний секретар комуністичної партії і заступник голови Ради міністрів; Едуард Ерїо - голова парламенту; Моріс Шуман - лідер ка-толицької партії; Жак Дюкло - комуніст, заступник голови парламенту.

"І всі вони, - закінчує газета, - виявили таку єдність у справах закордонної політики, що більш досконалої єдності не можна вже придумати".

Так демонстрували французи свою єдність перед відкриттям миро-вої конференції в Москві. А українці на мирову конференцію в Па-рижі послали аж сім (1) різних меморіялів...

-еєєєєє-

В С Я Ч И Н А

+++++

ФРАНКФУРТ. (Дена). Урядовці Американської Головної Квартури в Європі повідомили, що незабаром виїде багато польських ДП до Польщі. В американській зоні перебуває тепер ще 114.657 поляків. З 9-го до 15-го березня вже виїхало до Польщі 1.508 осіб, а найближчими днями є вже 2.000 осіб зголошених.

ВАШІНГТОН. (Дена-Ройтер). Американське міністерство закордонних справ повідомило Югославію, що вона не одержить жодної допомоги з американської позики європейським країнам.

ЛОНДОН. (Ройтер). Британський тижневик "Економіст" коментує прихід Кагановича, замість Хрущова, на пост секретаря комуністичної партії України. "Сталін мусів бути дуже занепокоєний господарським і політичним життям України. Каганович був часто змушений під час своєї кар'єри, перемагати труднощі методами насилля".

МОСКВА. (Дена-Ройтер). Верховна Рада ССРСР 21 березня оголосила закон, на основі якого забороняється одружуватися советським громадянам із чужинками.

БУДАПЕШТ. (Дена-Ройтер). В мадярському місті Шегед демонструвало 2 тисячі студентів проти скасування навчання релігії в школах. Між студентами і комуністами дійшло до сутичок.

ВАШІНГТОН. Міністр війни США Паттерсон заявив, що всі старшини, які симпатизують комуністам, будуть усунуті з американської армії. ("Зюд-Кур'єр").

ГЕЛЬСІНКІ. Недавно почався процес проти 22-х бувших фінських штабових старшин. Їх обвинувачують в зорганізуванні "Тайної армії", що мала на меті боротьбу проти советів. Ця армія мала б діяти на випадок війни Советів із західними альянтами. Між обвинуваченими - бувший фінський шеф генерального штабу Аксель Аїре і Айнар Макен.

МЮНХЕН. (Зюд-дойче Цайтунг). Президент жидівського комітету в американській зоні Давид Трегер вислав через Головну Квартуру у Франкфурті меморіал на московську конференцію, що звучить: "Відчиніть брами Палестини..." Нівночасно в усій американській зоні відбулися по всіх таборах демонстраційні зібрання.

ТЕГЕРАН. (Дена-Ройтер). За вістками однієї місцевої газети, советське торговельне представництво-товариство продало в Персії 10.000 тонн цукру на чорному ринку, заробляючи 3.000 фунтів стерлінгів. Дальші 30.000 фунтів ст. заробили Совети на продажу текстильних виробів на чорному ринку.

ПОВІСИЛИ ТІСО
+++++

БРАТІСЛАВА. (Дена). Вночі на минулий четвер повісили в Братіславі колишнього прем'єр-міністра Словаччини д-ра Тісо. Чехословацький уряд відмовив у прихильній подагоді Тісового прохання про помилування.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЗОНІ
 ++++++

ФРАНКФУРТ. (Дена). 8 квітня заступники головнокомандувачів окупаційних військ в Європі - американський генерал-майор Губнер і російський генерал Малінін - підписали договір, що передбачає взаємно заснувати в американській та російській зонах зв'язкові представництва. Американська зв'язкова установа для російської зони, під керівництвом ген. Гесса, міститиметься в Потсдамі, російська - для американської зони у Франкфурті. Мета цих зв'язкових представництв - створити безпосередній зв'язок між командувачами обох зон і відповідними головними квартирами. Кожне представництво складатиметься з щонайбільше 14 представників польових, повітряних та морських збройних сил. Вони матимуть право об'їжджати зону, до якої їх призначено, провадити дослідження щодо своїх співгромадян і подавати про це відомості.

: : : : :

"БУДЬТЕ ВЕЛИКОДУШНІ"
 ooooooooooooooooooooo

"Ми мусимо втримати ваш дух не для одного тільки часу, чи одного бою. Ми мусимо втримати його для століть, для тих, що будуть. Маємо страшну відповідальність, якої ви не знаєте.

Мені аж страшно, як подумаю, що між нами є люди, які не знають перших літер свого буття. Мені стигне в жилах кров, коли зважу за і проти і бачу більше "проти", ніж "за". Мені ніяково дивитись на світ, коли відчуваю, що люди живуть тільки порожнім тілом, що перетворилось в механізм. Маємо завдання більше, ніж створити міліцію, чи полк війська. Неймовірно більше.

Без великого, мудрого, творчого осмислення дуже складної ситуації, в якій ми перебуваємо, немислима ніяка інша боротьба. Нам потрібно великих, творчих, сильних людей. Нам потрібно людей, що підуть у світ, до будуть скрізь, де міряють та виміряють справедливість. Нам потрібна велика, активна, творча інтелігентна сила!

Ще рік - і люди світлої мислі та великої душі будуть бачити саму будівлю. Закликаю вас бути великодушними. Все інше додасться."

УЛАС САМЧУК.

("Літ. Зошит" "У.В". Велик-
день 1947).

-++++-

С П О Р Т
 ooooooooooooooooooooo

ФРАНЦУЗЬКА ЗОНА

КРЕСБРОН. 21 і 22 березня відбулися краєві змагання в столовій ситківці за індивідуальне першенство французької зони. Організаторами змагань були КО СУМ у Бецнар. Змагання відбулися в класі змагунів і системою кожний з кожним.

Провідник змагань п. Петришин Василь, головний суддя п. Повзанюк Володимир. Участь брали 15 зголошених змагунів із округ: Ванген, Ліндау, Кресброн, Равенсбург, Кіслег і Фрайбург.

Висліди: 1. Радивил Е. (Ліндау), 2. Омецінський О. (Кіслег), 3. Лужняк Б. (Кіслег), 4. Тройнар М. (Равенсбург), 5. Бойчук З. (Фрайбург).

Найкращим виявив себе Радивил, який своєю доброю формою підтвердив це опісля в змаганнях із литовцями. За ним слідує Омецінський, який програє лише єдину партію безапеляційно до першуна.

По закінченні першенств, відбулися змагання збірної Української проти віце-мистця французької зони, литовської дружини з Вангену. Змагання виграла Українська Дружина 7 : 2.

ФРАЙБУРГ. 29 і 30 березня відбувся турнір столової ситківки з участю дружин: Українська-Фрайбург, "Запоріжжя" - Ашафенбург, литовська і німецька, французька та польська.

Перше місце здобуло "Запоріжжя" - Ашафенбург, литовці, французи.

Товариські змагання "Запоріжжя"-Фрайбург (українці) виграло "Запоріжжя" 5 : 4.

Треба відзначити, що організація змагань не була на відповідному рівні. Господарям слід пам'ятати на другий раз, щоб принайменше столи до гри відповідали можливому станові до гри і вимогам правильника.

-е-е-е-е-е-е-е-

-е-е-е-е-

-е-е-

-е-

≡ З М І С Т

	Стор.
1. Для розп'ятих - Воскресіння!.....	1.
2. КОВАЛЬСЬКИЙ. - Напередодні.....	2.
3. Політичні новини.....	4.
4. С.Г. - Французьке малювання.....	6.
5. Вісті з України.....	8.
6. МИР.СЛАВИЧ. - Подорожній на бездоріжжі.....	9.
7. З життя українців на скитальщині.....	11.
8. ЯРИМОВИЧ, ПАПЧУК. - Всі, як один.....	12.
9. Французька зона.....	14.
10. З чужої преси.....	15.
11. Всячина.....	17.
12. УЛАС-САМЧУК. - Будьте великодушні.....	18.
13. С п о р т.....	18.